A la catalana

Llegia al Dietari de Ramon Iglesias una reflexió que d'entrada podia semblar molt més antropològica que política. Diu: «Els dirigents dels Comuns són rabiosament barcelonins i parlen, quasi en exclusiva, de problemes o fixacions barcelonines».

No ens enganyem: aquesta descripció està carregada d'una veritat política que demostra que el bioritme català és essencialment barceloní. No passa només amb els partits polítics de nova fulla i antigues llavors sinó amb pràcticament qualsevol actuació sistèmica en el territori.

Fixem-nos, per exemple, en el circ judicial dels casos de corrupció i de malversació de diner de l'erari. Els lladres, convertits en famosos per les càmeres de les televisions i la necessitat de captar les atencions dels lectors de diaris, han estat actors de la majoria de les seves malvestats en territori barceloní. Feu la llista i ho veureu! I no té res a veure en que a Barcelona hi visqui més gent.

Però casos com el Pretòria o el Palau, que seran retransmesos amb detall perquè tothom pugui gaudir de l'espectacle, són interessants perquè tenen un desenllaç centralista. No imagino al Canal33 mantenint una connexió continua amb els jutjats de Santa Coloma de Farners per seguir al detall les declaracions sobre el cas Manga o als jutjats de Reus pels cas Innova. La bombolla barcelonina converteix les comarques en un jardí folklòric i de cap de setmana.

La dependència política gironina s'ha vist sovint sotmesa a una tensió innecessària; no encerto a saber si per vassallatge o per complex. Però més enllà de l'anècdota (no tant casual) de tenir un Molt Honorable gironí, l'exemple de com la mal anomenada nova política gestiona el territori és una mostra de com es concep des de la capital el pes de les comarques.

El que passa, però, és que els ciutadans d'aquí som igual d'importants que els ciutadans d'allà. I els corruptes d'allà són igual de lladres que els corruptes d'aquí. Posats a fer un nou estat ens podríem conjurar per buidar-lo de lladres. I si pot ser, refer-lo menys a la barcelonina i més a la catalana. Com els bons plats.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/14/catalana/834427.html?utm_source=rss